

Ontstaan van Belastingen

Het Boek des Oprechten is een heel leerzaam boek. Het Boek des Oprechten is merkwaardigerwijze niet in de canon van de Bijbel opgenomen. In de Bijbel wordt het Boek des Oprechten echter wél tweemaal geciteerd.

In hoofdstuk 14 van dit boek lezen wij het volgende merkwaardige verhaal van ene Rikajon, die men de bedenker van het corrupte belastingsysteem zou kunnen noemen:

14:1. In die dagen was er in het land Sinear een wijs en verstandig en zeer geleerd man die ook een knappe verschijning was. Zijn naam was Rykayon en omdat hij vreselijk arm was kon hij maar moeilijk in zijn levensonderhoud voorzien.

2. Hij besloot om naar Egypte het land van Osiris de zoon van Amon te gaan. Hij wilde de koning zijn wijsheid tonen; want wellicht zou hij dan genade vinden in zijn ogen zodat die hem zou verheffen en bestaansmogelijk bieden. Rykayon deed aldus.

3. Toen Rykayon in Egypte aankwam vroeg hij de inwoners van Egypte naar bijzonderheden betreffende de koning. De inwoners van Egypte vertelden hem de gewoonten van de koning van Egypte. Het was toen de gewoonte van de koning van Egypte dat hij slechts een dag per jaar zijn paleis uitging en daarbuiten werd gezien, en daarna ging de koning weer terug naar zijn paleis om daar te blijven.

4. En op de dag dat de koning uitging dan wees hij vonnis in het land, en iedereen die een aanklacht had kwam die dag voor de koning om recht te zoeken.

5. Toen Rykayon hoorde van deze gewoonte in Egypte en dat hij niet voor de koning kon verschijnen, maakte hem dat zeer bedroefd en hij betreurde dit.

6. In de avond ging Rykayon uit en vond een vernield huis, een voormalige bakkerij, en hij verbleef daar de gehele nacht in bitter teleurgesteld en met een knagende honger die hem belette te slapen.

7. Rykayon overlegde bij zichzelf wat hij in de stad zou doen tot het moment dat de koning zou verschijnen, en hoe hij in zijn onderhoud zou kunnen voorzien.

8. 's Morgens stond hij op en liep rond, en ontmoette op zijn weg hen die groenten verkochten en verschillende zaadsoorten waarmee ze de inwoners voorzagen.

9. Rykayon wilde hetzelfde doen om in de stad, in zijn onderhoud te voorzien. Maar omdat hij de gewoonten van het volk niet kende was hij net een blinde onder hen.

10. Hij ging en hij verkreeg groente om die te verkopen voor zijn onderhoud, en het gepeupel verzamelde zich om hem heen en spotte met hem door zijn groente af te nemen zonder er iets voor te geven.

11. Hij stond op vandaar in bitterheid des harten, en ging zuchtend naar de bakkerij waar hij de gehele nacht had verbleven, en hij sliep daar de tweede nacht.

12. Die nacht overlegde hij opnieuw hoe hij zichzelf voor uithongering kon behoeden, en hij maakte een plan.

13. Hij stond 's morgens op en handelde vernuftig, en ging dertig stevige mannen huren uit het gepeupel, met hun oorlogsgerei in hun handen, en hij leidde hen naar het deksel van het Egyptisch graf, en plaatste hen daar.

14. Hij beval hen, zeggende: Aldus zegt de koning, weest sterk en dapper, en laat niemand hier begraven worden voordat 200 stukken zilver gegeven worden, en dan mag hij begraven worden. En die mannen deden zoals Rykayon had bevolen aan het volk van Egypte gedurende dat gehele jaar.

15. In acht maanden tijds vergaarden Rykayon en zijn mannen grote rijkdommen aan zilver en goud, en Rykayon nam een groot aantal paarden en andere dieren, en hij huurde meer mensen, en hij gaf hen paarden en zij bleven bij hem.

16. Toen het jaar om was, in de tijd dat de koning uitging in de stad, toen verzamelden zich alle inwoners van Egypte om hem te spreken over het werk van Rykayon en zijn mannen.

17. De koning ging uit op de vastgestelde dag, en al de Egyptenaren kwamen voor hem en riepen:

18. Leve de koning voor eeuwig. De koning zei: Wat is dit voor een zaak die u doet in de stad jegens uw dienaren, om een dood lichaam niet begraven te laten worden voordat zoveel zilver en goud is gegeven? Is er ooit zoiets dergelijks gedaan op de gehele Aarde, vanaf de dagen van vroegere koningen, ja zelfs vanaf de dagen van Adam, tot op deze dag, dat de doden niet begraven zouden worden dan tegen een vastgestelde prijs?

19. Wij weten dat het de gewoonte is van koningen om een jaarlijkse belasting te heffen van de levenden, maar u doet niet slechts dit, doch ook van de doden eist u dag aan dag een belasting.

20. Oh koning, dit kunnen wij niet langer dragen, want de gehele stad gaat er aan ten gronde zoals u nu wel zult weten.

21. Toen de koning alles hoorde wat zij hadden gesproken, werd hij zeer verbolgen, en zijn toorn brandde in hem vanwege deze zaak, want hij had er niets van geweten.

22. De koning zei: Wie en waar is hij die zoiets slechts durft te doen in mijn land zonder mijn opdracht? Zeker zult u mij dit vertellen.

23. En zij vertelden hem al de werken van Rykayon en zijn mannen. Geërgerd beval de koning dat Rykayon en zijn mannen voor hem moesten komen.

24. Rykayon nam ongeveer duizend kinderen, zonen en dochters mee. Hij kleedde hen in zijde met borduurwerk, en hij deed hen op paarden zitten. Zo zond hij hen naar de koning. Met zijn mannen nam hij ook een grote hoeveelheid zilver en goud en kostbare stenen mee. Ook een sterk en mooi paard, waarmee hij voor de koning verscheen, gaf hij als geschenk voor de koning. Hij boog zo voor de koning en zijn dienaren, en al de inwoners van Egypte waren verbaasd over de werken van Rykayon. Zij zagen zijn rijkdom en de geschenken die hij voor de koning had meegebracht.

25. Het behaagde de koning enorm en stond erover verbaasd. Toen Rykayon voor de koning zat vroeg de koning hem alles over zijn werken. Rykayon sprak uitvoerig met grote wijsheid voor de koning, zijn dienaren en al de inwoners van Egypte.

26. Toen de koning de woorden van Rykayon hoorde en zijn wijsheid vernam, vond hij genade in zijn ogen, en hij vond genade en vriendelijkheid bij al de dienaren des konings en bij al de inwoners van Egypte, vanwege zijn wijsheid en uitstekende toespraken, en vanaf die tijd was hij uitermate geliefd.

27. De koning zei tot Rykayon: U zult niet meer Rykayon worden genoemd maar farao zal uw naam zijn, omdat u belasting deed heffen van doden; en hij noemde hem farao.

28. De koning en zijn dienaren beminden Rykayon vanwege zijn wijsheid, en zij beraadslaagden met al de inwoners van Egypte om hem onderkoning te maken.

29. En alle inwoners van Egypte en zijn wijze mannen deden aldus, en dit werd een wet in Egypte.

30. Ze maakten Rykayon farao, onderkoning onder koning Oswiris (Osiris?) van Egypte, en farao Rykayon regeerde over Egypte, dagelijks recht uitoefenende in de gehele stad. Maar koning Oswiris sprak een dag per jaar recht over het volk van het platteland, op de dag wanneer hij uitging om aan hen te verschijnen.

31. Farao Rykayon matigde zich listig de regering van Egypte aan, en hij hief een belasting van al de inwoners van Egypte.

32. En al de inwoners van Egypte beminden farao Rykayon zeer, en zij verordenden om iedere koning farao te noemen die zou regeren over hen en hun zaad in Egypte.

33. Daarom werden al de koningen die vanaf die tijd in Egypte regeerden farao genoemd tot op deze dag.

De ster van Rykayon rees zeer snel toen hij belasting afperste van degenen die bedroefd waren en hun doden gingen begraven. Je moet

maar op zo’n slim idee komen! De koning viel er tenslotte voor en noemde Rykayon voor het eerst “farao”, wat sindsdien de naam van de latere heersers is gebleven.

Christelijke belastingmoraal

Registeraccountant P.H.D. van Ree uit Lunteren schreef er een boek over: “Bijbel en belasting”. Met dit boek maakte hij een zeer goede beurt bij de fiscus, zodat de fiscus hem wel een hoge onderscheiding mag geven. Volgens de schrijver is dit onderwerp een blinde vlek in christelijk Nederland. “Over de tien geboden wordt wel veel gepreekt en belastingontduiking wordt wel genoemd, maar uitgewerkt wordt het doorgaans niet”. Het zwartwerk-circuit zou in het jaar 2001 de fiscus een bedrag van 64 miljard euro per jaar doen mislopen. Van Ree heeft de indruk dat het onderwerp “belastingontduiking” bewust in de taboesfeer wordt gehouden in de gereformeerde gezindte. Het lijkt voor sommigen zelfs een sport om de fiscus om de tuin te leiden, aldus de schrijver. Motieven om belasting te ontduiken ziet Van Ree in het toenemend materialisme en de hebzucht naar steeds meer. Hij vindt dat wie zich **s c h u l d i g m a a k t a a n** belastingontduiking handelt tegen één of meer geboden van Jahweh, in ieder geval tegen het vijfde gebod. “Alle door God ingestelde gezagsrelaties, en dus ook de overheid, dienen wij te eren en te eerbiedigen en ons eraan te onderwerpen. Overtreding van dit gebod is opstand tegen God”, aldus Van Ree. De overheid komt het geld rechtmatig toe, volgens van Ree, dus is ontduiking een vorm van diefstal, een zonde tegen het achtste gebod. En een belastingformulier niet goed invullen, ziet Van Ree als een zonde tegen het negende gebod. Ook ziet hij het als zonde tegen het vijfde gebod wanneer wij de belastingwetgeving oneigenlijk gebruiken, daar wij de overheid niet alleen zouden moeten gehoorzamen, maar haar ook alle goede trouw en liefde dienen te bewijzen en rekening moeten houden met haar zwakheden.

Sommigen nemen het niet zo nauw met het betalen van belastingen, vindt de schrijver, daar zij vinden dat de overheid bepaalde uitgaven doet die bijvoorbeeld het milieu schaden. Dat is in strijd met het systeem van belastingheffing in Nederland, gezien bijna alle belastingen in ons land algemene belastingen zijn. In het N.T. moest ook onder de wrede keizer Nero belasting worden betaald, en 1Petrus 2 eist van ons loyaliteit, aldus Van Ree.

Commentaar:

Het betreft alhier een zeer eenzijdige benadering van het onderwerp “belasting ontduiking”. Er wordt door Van Ree vanuit gegaan dat alle gezagsrelaties zoals wij die in ons land hebben, door God zijn ingesteld, en tot onvoorwaardelijke gehoorzaamheid verplichten. Wij zullen de andere aspecten van deze zaak eens belichten en stellen kritische vragen bij het gedrag van onze overheden. Het schrijven van Van Ree lijkt legitiem, maar de vertaling van Rom.13 en 1Petr.2 waarop hij het baseert wijst duidelijk in een andere richting.

Belastingconflicten liggen ten grondslag aan bijna alle oorlogen uit de geschiedenis!

Algemeen vindt het volk (en vinden de volken) dat wij burgers overgeleverd zijn aan de incasso-roofridders en staatsdieven. Flitspalen, laserguns, parkeermeters, etc. zijn objecten of zaken die tot grote ergernis bij het volk leiden, waarbij niet onze veiligheid centraal staat, maar de staatskas. De regelgevingen rijzen de pan uit. Burgers mogen niet permanent in hun eigen vakantiewoningen verblijven op straffe van zeer hoge dwangsommen. En waarom niet? Wanneer u een klein vuurtje stookt is dat in de ogen der overheid milieu-verontreinigend en loopt u kans op een forse boete. Echter, op oudejaarsavond gaat er voor een kapitaal de lucht in en wordt het milieu op grote schaal verontreinigd. Daar wordt niets tegen gedaan. Burgers worden door de ongebreidelde regelzucht der ambtenaren in de ambtelijke molens kapot gemalen. Overheden doen aan gelegaliseerde diefstal. Ongeveer 75% van de benzineprijzen is voor de staatskas. Wij weten dat woeker verboden is in de Bijbel. Een dergelijke woeker op de brandstoffen is ongehoord. Onze inkomstenbelasting en andere belastingen zijn torenhoog. Is dat geen diefstal en woeker? De

bureaucratie omvat in ons land ongeveer één miljoen ambtenaren, met evenveel vaak overbodige regelgevingen. Het werk dat veel ambtenaren verrichten geschiedt meestal erg traag en onkundig, veelal tegenwerkend en niet welzijns- en welvaarts-bevorderend. Ook dat is diefstal van het levensgenot der bevolking, en derving van levensvreugde. Via verschillende pensioenfondsen waar wij aan moeten betalen vindt er jaarlijks een gelegaliseerde staatsdiefstal plaats die enkele miljarden omvat. Het rendement van de pensioenfondsen is uiteindelijk maar zeer karig.

De ontvanger, Rotterdams museum

In de USA is de totale belastingdruk ongeveer 27% van het BNP, in Nederland is dat ongeveer 50%. Wilt u een nieuwe auto kopen, dan betaalt u ongeveer 40% van de nieuwprijs teveel, want dat deel gaat naar de staatskas. Met brandstofprijzen, alcoholische dranken en rookwaren is dat percentage nog veel hoger. Wanneer het BNP van ons land ongeveer 400 miljard euro bedraagt, worden wij op jaarbasis voor 92 miljard euro door de staat “bestolen”. Welke criminele organisatie is hiermee te

vergelijken?

Bijbel en Overheid

Tijdens de theocratie in Israël waren er alleen de tienden- en de eerstelingen-belastingen. Er was toen geen onderscheid tussen godsdienstige en burgerlijke belastingen. Verder waren er de vrijwillige gaven voor het onderhoud aan de tempel. Tijdens de koningen kwamen er allerlei belastingen en heffingen, die vooral onder Salomo verstikkend voor het volk waren. De godsdienstige belastingen zijn daarentegen nooit drukkend geweest, 1Sam.8:11-17, 1Koningen 12:4,18. Ook moesten de Israëlieten vanwege hun ongehoorzaamheid aan Jahweh dikwijls buitenlandse vorsten schattingen betalen. Wij lezen ook van cijns, oude impost en tol. De priesters waren vrij van belastingen en hadden geen bezit. Overigens weten wij niet zo heel veel van het belastingstelsel in oud Israël. De koning was er de grote baas, die over alle landsinkomsten beschikte, zelfs beschikte hij over de schatten van het heiligdom, 1Koningen 10:15, 15:18, 2Koningen 12:19, 16:8, 18:5. De koning hief tienden van de kudden,

van de akkers en van de wijngaarden, 1Samuel 8:15-17. Dat hiertegen verzet van het volk kwam weten wij uit de geschiedenis van Jerobeam en Rehabeam. Dat macht corrumpert lezen wij in Micha 3:1-12. Daar gaan de leidlieden (dus de voorgangers) van het volk het volk uitbuiten. De oversten (dus de overheden) haten het goede. Zij eten het vlees van Mijn volk, zij roven de huid (dus een vorm van staatsdiefstal en politieke moord). Hun wordt het oordeel door de profeet Micha aangezegd, dat de zon over hen zal ondergaan en het volkomen duisternis zal worden. Hieraan zien wij dat er niets nieuws onder de zon is. Zo vroeger, zo nu. Overheden gunnen hun burgers geen rust en geen goed geweten, door absurd veel te eisen van hen zodat ze het niet op kunnen brengen. Burgers worden gedwongen tot “frauderen”. De overheden eisen de ziel van de burgers op, en zijn daarmee het kwaad in zichzelf. Is een overheid die dit doet nog “Gods dienaar”?

Is onze Overheid, die wetten uitvaardigt welke tégen de wetten van Jahweh indruisen, evenwel “Gods dienaar” te noemen? Zijn wij overheden alle eer verschuldigd wanneer zij geen respect meer hebben voor het leven? Denk aan de abortuswet en euthanasie wet, homo-huwelijkswet, etc.

Artikel 36 van de NGB zegt dat we hen “*gehoorzaam dienen te zijn in dingen die niet tegen Gods woord strijden*”.

In vroeger dagen waren er de zogenaamde “veemgerichten”, door overheden opgezet. Dat waren mysterieuze rechtbanken met een soort snelrecht, die zelfs doodvonnissen konden uitspreken en direct uitvoerden. Het is een zeer oude vorm van rechtspraak. De veemgerichten werkten als een soort Interpol samen, zodat een verdachte niet gemakkelijk de dans kon ontspringen. Op de bevolking maakte de veemgerichten grote indruk, daar er een waas van geheimzinnigheid omheen hing. In het boekenstadje Bredevoort werden dikwijls veemgerichten en heksenprocessen gehouden. Overheden moeten de schrik er bij de bevolking inhouden, daar zij menen dat dat een kwestie van gezag inhoudt. Zij leven bij denkbeelden over macht en gezag, die hun de ogen verblinden, ook heden ten dage.

Mattheus 22:23, Romeinen 13:1-7 en 1Petrus 2:13 worden veelal ter hand genomen om daarmee de Overheid als “Gods dienaar” te stigmatiseren. Het moge duidelijk zijn dat het hier dan wél om een overheid gaat die

volkomen in overeenstemming met de Thora, de wil van Jahweh, handelt. Wij dienen alleen “alle menselijke ordening” onderdanig te zijn in zoverre deze met de wil/wet van Jahweh accordeert. Anderszins dienen wij, net als de twee vroedvrouwen ten tijde van Mozes (Pua en Sifra) het gebod des konings te negeren. Ook de knechten van Saul weigerden diens bevel tot moord op de priesters uit te voeren.

De Amersfoortse advocaat mr. Goen schreef ooit in “De Telegraaf” dat de fiscus met haar bodemrecht een ware roofridder is. Welnu, het kan niet de bedoeling van Jahweh zijn dat wij roofridders onderdanig moeten zijn, als of zij door Hem over ons zouden zijn aangesteld.

Betaal de keizer dat des keizers is. Wat is er van de keizer? Niets. Alles is van Jahweh. De keizer heeft alles wat hij ten onrechte van ons zich heeft zich toegeëigend in feite gestolen. De aarde en haar volheid is van Jahweh, dus dienen wij Hem te geven wat Hem toekomt!

Zout belasting

Zout was eeuwenlang het witte goud. Geen ander mineraal uit de geschiedenis van de mensheid heeft zozeer de mensen beïnvloed als zout. Zout staat bekend om zijn zuiverende werking, gaat bederf tegen en geeft smaak aan het voedsel. Zout heeft de mensheid haar grote diensten eeuwenlang bewezen. Naar Rome leidt een weg die de naam Via Salaria heet, dat is “De Zoutweg”. De vroegere zouttransporten werden even scherp bewaakt als de tegenwoordige geldtransporten. Ons woordje “salaris” is afgeleid van zout, sal of sel.

In de Bijbel komen wij zout diverse malen tegen in positieve zin, zie Mattheus 5:13, Marcus 9:49-50. Zout was oudtijds een ruilmiddel. In

Amsterdam kon men in de 14e/15e eeuw een grachtenpand kopen voor vijf kilo zout. Politieke leiders waren er in het verleden altijd op uit om zoutbronnen te bemachtigen, waarmee zij de bevolking naar hun handen konden zetten. In

Frankrijk hief men zoutbelasting, de “gabelle”, een hoge accijns. Dat de Franse Revolutie uitbrak was mede te danken aan de hoge en zeer gehate zoutbelasting. Ook in ons land hief men een hoge zoutbelasting, vandaar dat er veel zakken zout werden gesmokkeld. Er zijn zelfs oorlogen om zout gevoerd. Salzburg (Zoutburg) was rijk geworden aan de zoutwinning.

Ten tijde van de Republiek der Zeven Verenigde Nederlanden werd door de provincies afzonderlijk belastingheffing verricht. Elk van de provincies was soeverein. De belastingen werden verpacht, zodat de hoogstbiedende ze mocht invorderen. Zulke pachters zijn min of meer te vergelijken met de tollenaars uit de Bijbel. De belastingen bestonden voornamelijk uit verbruiksbelastingen. De pachters waren in die tijd niet erg populair bij het volk. In 1748 werd de Republiek door onlusten getroffen en werden er op het gebied van belastingen hervormingen geëist. Op 1 juni 1748 moesten de Friese Staten de “verpachte middelen” afschaffen, waarvoor een quotisatie in de plaats kwam, dat is een belasting naar draagkracht. De boeren in ons land in onze tijd hebben ook met quotums te maken gekregen.

Staat en bedrijfsleven als verkwister

De staat wordt algemeen gezien als de grootste verkwister van geld en goed. Wij burgers zijn in ons eigen land de rechtmatige eigenaars van de staatsschuld, maar daarbij zijn wij tevens de eigenaars van de ongeveer 500 miljard euros die in de Pensioenfondsen zitten. De overheid betaalt rente aan de pensioenfondsen voor geld dat zij leent, maar dat is rente die wij aan onszelf betalen! Men heeft het steeds druk over het feit dat de staatsschuld moet worden afgelost. Goed, zou men zo denken. Dat is onjuist, want veel Nederlanders zijn vanwege alle bezuinigingen in de problemen gekomen. Velen staan steeds dieper in het rood. De koopkracht gaat er steeds maar op achteruit, en de staatsschuld wordt minder. Wanneer men de staatsschuld liet voor wat het is en de koopkracht bevorderde zouden we al een heel stuk minder armoede hebben onder de bevolking.

Wij zullen ons maar niet verder verdiepen in de vele en grote verkwistingen van de staat, waaraan we ons alleen maar kunnen ergeren. Denk aan wat aan ontwikkelingsgeld al in een bodemloze put is terechtgekomen. En dan grote projecten die zeer veel geld hebben gekost en waarvan het dubieus is of daar ooit winst uit zal voortkomen. Denk aan de Betuwelijn.

Er zijn ook zeker goede kanten aan onze Staat te melden. De verzorgingsmaatschappij eist een hoge tol, en die hebben wij tesamen opgebouwd, waar helaas veel allochtonen als een begeerlijk aas op af zijn komen stormen. Er is heel wat opgebouwd in onze maakbare samenleving

dat men in zijn eentje niet voor elkaar had kunnen krijgen. De aow en andere regelingen zijn welzijnsbevorderend, en dat kost geld. De dienstenmaatschappij is overwegend goed te noemen. Wat er mis is, is dat de regelgevingen de pan uitrijzen en dat onder het mom dat ambtenaren het ons naar de zin willen maken. Intussen maken zij grof misbruik van hun macht en maken het leven van menig burger onnodig zuur. Gelukkig is er dan de Nationale Ombudsman waar wij terecht kunnen met onze klachten. Of daarmee de mentaliteit der ambtenaren kan worden veranderd ten goede, blijft een open vraag. Niet alleen de overheid, maar ook het bedrijfsleven en vooral de handel en speculanten doen aan grove diefstal. Wanneer er gronden van boeren worden aangekocht waar nieuwbouw gaat komen, wordt de grond voor zo weinig mogelijk ingekocht. Vervolgens gaat de strijd beginnen tussen speculanten en de gemeenten, zie hoe dat in Barneveld is gegaan inzake de nieuwbouwwijk Veller, waar twee wethouders het veld moesten ruimen. Waar aanvankelijk werd voorgehouden dat er bv 360 woningen zouden komen, waarop de inkoopprijs van de grond werd afgestemd, worden er nu meer dan 1000 woningen gebouwd, tegen hoge prijzen, waar de burger de dupe van is en zijn huis met een hoge hypotheek dient te betrekken.

Het Overheidslegioen

Bij de overheid werken ongeveer 885.000 ambtenaren. Bij de Overheidsbesturen en Sociale verzekeringen werken nog eens 423.000 ambtenaren. Dan zijn er nog 285.000 juridische en economische werkers. Om onze samenleving dus draaiend te houden zijn er ongeveer 1,5 miljoen ambtenaren nodig. Zoiets is absurd veel en onbetaalbaar. In de gezondheidszorg zijn er 1,2 miljoen banen. Doe daarbij de door de overheid aangestelde notarissen, fiscalisten, accountants, etc., dan hebben we een land met een doorgeslagen regelgeving om de ambtenaren aan het werk te houden, want zij dienen zichzelf waar te maken. Ieder weldenkend mens kan begrijpen dat dit geen stand kan houden. In een tijdperk als het onze waar de massademocratie heerst, is het onontkoombaar dat er zeer veel domkoppen aan de macht zijn. Lieden die in het bedrijfsleven niet kunnen functioneren worden ambtenaar en krijgen macht. Regeren en besturen is vooruitzien, terwijl veel van deze lieden zeer kortzichtig zijn en

achter de feiten aanhollen. De massa's nemen het nog, daar deze min of meer onbewust voortleven. O wee als er ontwaking komt!

Maar ook in het bedrijfsleven loopt men met oogkleppen op. Het was in de zestiger jaren reeds te voorzien dat het Nederlandse wagenpark te groot werd. Toch is men de autoverkopen blijven stimuleren, totdat wij nu met een bomvol land aan auto's en wegen zitten. Een luxe is dit die wij ons echter niet kunnen permitteren. Onze hebzucht kent geen einde, door steeds meer auto's te willen bezitten, ook al staan we er dagelijks mee in lange files. De bewegingsmogelijkheid voor auto's raakt volkomen op. En wie doet er wat aan?

Belastingheffing is een eufemisme (mooi woord voor een kwalijke zaak) voor staatsdiefstal!

In het Reformatorisch Dagblad 8-11-2005 stond op p.14 een “dagkraker”: **“Als je het karakter van een mens wilt leren kennen, moet je hem macht geven”**, spreuk is afkomstig van Abraham Lincoln, ooit president van Amerika.

Geld

In de 16e eeuw kende het economisch denken der mensen voornamelijk twee vragen:

Hoe duur moet iets zijn?

En, uit welke materie moeten wij de betaalmiddelen vervaardigen?

Beide vragen hebben nauw met elkaar te maken. Een edelmetaal dient een hoge waarde uit te drukken, daar het stabiel en duurzaam is. Geld heeft een dubbelfunctie, daar het de algemene maatstaf is om koopwaar mee af te meten, én het tegelijk betaalmiddel is. Om maatstaf te zijn dient het geld werkelijke (intrinsieke) waarde te hebben, zodat er een vergelijking kan worden gemaakt in evenredigheid met andere goederen, b.v. één kilo goud moet evenveel waard zijn als 1000 kilo graan. Op deze wijze is geld pas een betrouwbare waardemeter. De waarde van het geld is de waarde van de materie waarvan het geld is gemaakt. Dat bestond voorheen in goud, zilver en koper. Momenteel hebben wij papiergeld en muntgeld wat nagenoeg geen intrinsieke waarde heeft, en we hebben boekgeld (geld in boeken van

de bank, of in digitale cijfers in een databank) dat in het geheel geen intrinsieke waarde heeft.

Oudtijds bestond dus het kopen van goederen in wezen uit ruilhandel!

In de 17e en 18e eeuw heeft men dit principe verlaten en hoefde geld als zodanig geen intrinsieke waarde meer te bezitten. Geld werd slechts een teken dat rijkdom diende voor te stellen. Op die wijze kon het edelmetaal niet meer de waarde van dingen bepalen, maar bepaalden de dingen zelf hun waarde. Sommige dingen zijn levensnoodzakelijk, dus duur. Andere dingen zijn slechts voor plezier, etc. Goud als geld werd gereduceerd tot een teken of symbool om iets voor te stellen. Stelde men tevoren één kilo goud gelijk met 1000 kilo graan, nu kon men met slechts één onsje goud

wel 10.000 kilo graan kopen. Ja, er komt tenslotte in het geheel geen goud meer aan te pas, maar papier waarop enkele cijfers staan gedrukt. Geld als goud was nu geen rijkdom meer, maar slechts symbool van rijkdom. Nu kwam men voor grote problemen te staan, daar geld-goud wel terdege intrinsieke waarde blijft

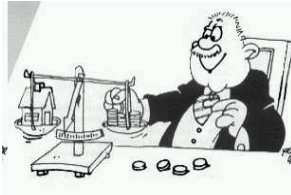
behouden, daar het opgestapeld kan worden. Geld werd door de geldmakers gezien als het bloed in het lichaam, dat steeds naar het hart (de staats-schatkist) terugvloeit. Om dit principe te handhaven dient geld te circuleren, en dienen er allerlei soorten belastingen te worden geheven op de koopwaren. Op die wijze krijgt geld (als bloed) zijn levensprincipe (doel) in het hart, in de samenleving. De Staat is waarborg voor de geldstandaard, en zij brengt steeds nieuw geld in circulatie (bloed-verversing), doordat de Staat ook zelf goederen en diensten koopt, dus geld uitgeeft. Nu is geld in dit geval slechts onderpand geworden, pure fictie, zonder enige waarde. Het kan slechts worden uitgewisseld. De waarde van iets wordt immers pas gevormd door iets dat wij kunnen consumeren om in leven te blijven. Waarde wordt niet door productie gevormd, en ook arbeid heeft slechts waarde in zoverre wij een ruw product veredelen en tot gebruiksvoorwerp maken.

De natuur zelf is onze grootste werker, die géén loon van ons vraagt. Onze Schepper geeft Zijn zegen over landbouw en veeteelt, dingen die ons tot nut zijn, dus waardevol voor ons levensonderhoud. Goud en diamanten

kunnen ons niet voeden, hoewel ze duurzaam zijn. Echt waardevol is al hetgeen voor ons levensonderhoud nuttig is, en dat blijkt niet uit edelmetaal te bestaan, maar juist uit snel verderfbare substanties, zoals graan, water, en andere dingen.

Wanneer nu bankiers en staten al het goud en waardevolle naar zich toetrekken via een roulerend belastingsysteem, ontstaat kapitalisme. De rijken zullen in arbeid moeten investeren om nog rijker te worden. Daartoe kwam de machine in de vorige eeuw, waardoor de arbeidskracht goedkoper kon worden dan het product dat gemaakt werd, zodat de winst groter werd. Ook dat maakt kapitalisme. Kan de rijke de productie opvoeren en de arbeider minder uitbetalen, dan zal zijn winst nog groter worden. Op die wijze worden de productieprocessen een systeem van verrijking der rijken en uitbuiting van de armen. Hiermee zijn wij belandt in een systeem waarin de mens zichzelf en de anderen vernietigt. De bodemschatten worden in snel tempo opgebruikt, dus worden deze schaarser, waardoor duurder. De prijzen stijgen en ook de lonen, daar anders de arbeiders geen voedsel meer zouden kunnen kopen om in leven te blijven.

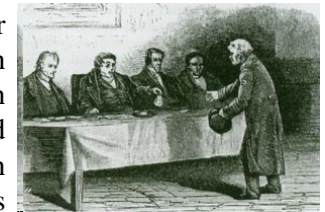
Uiteindelijk zal door dit proces de rijke zijn winst zien dalen. De wereldbevolking neemt toe, en ook dat vormt een probleem om al die monden te kunnen blijven voeden. Wanneer de rijken geen winst meer maken, zullen zij stoppen met investeren. Dan komt de vooruitgang tot stilstand en wordt de mensheid bedreigd met honger en dood. Het moment dat de vooruitgang tot stilstand zal komen is veel dichterbij dan de meeste mensen wel denken. Honger en dood kondigen zich nu reeds aan! Texe Marrs heeft er een paar goede boeken over geschreven. Bezoek zijn website.

Armoede en honger

Momenteel kunnen wij het ons bijna niet voorstellen wat honger en armoede is. Nog geen 100 jaar geleden kon men zich dat in ons land en Westers werelddeel nog wél voorstellen.

De Bijbel besteedt veel aandacht aan het armoede-vraagstuk. Het Hebreeuws heeft er dan ook verschillende woorden voor: Ani, anah, dat is gebogen, neergedrukt, vernederd worden, gevangen zijn. In de meeste gevallen betreft het economische armoede. De ebjoon is de behoeftige, die ergens gebrek aan heeft. Rasj duidt iemands feitelijke toestand aan, een beroofde arme. De armen hebben recht op de producten van het land in het 7e jaar, wanneer het land braak ligt. Daar wordt het woordje ebjoon gebruikt, maar ook wel ani, Leviticus 19:9, 23:22, Psalm 72:4, 82:3. Het woordje rasj benadert het meest ons begrip “arm”. David noemde zichzelf tegenover Saul een “arm man”. Het woordje rasj wordt meestal gebezigd in verband met het koninklijke hof, zie o.a. 2Samuel 12, het oilam van de arme man. Het Grieks kent twee woorden: penètes en ptochoi. Dat een arme geen inkomsten zou hebben is niet altijd zeker, want zowel arm als rijk diende de halve sikkil boetegeld te betalen na de volkstelling, Exodus 30:15. Hiervan werden de armen niet vrijgesteld. De priesters verlangden van de armen bij het brengen van hun offers wel minder dan van de rijken, Leviticus 5:7, 12:8. De armen waren lang niet altijd zonder bezit, maar wel kon men zijn bezit verspeeld hebben en door omstandigheden zijn kwijtgeraakt. De armen in Israël waren meestal dagloners. Hun armoede zou gemakkelijk tot slechte daden kunnen leiden. Weduwen, wezen, vreemdelingen en soms ook de Levieten, werden dikwijls tot de armen gerekend. De Israëlieten koesterden geen ascetisch ideaal, geen vrijwillige armoede, daar armoede het ergste is dat een mens kan overkomen. En hoe gedraagt men zich dan tegenover de arme? Hoe dikwijls zit de overheid de arme niet dwars met aanslagen en heffingen die men niet kan betalen. In vroeger tijden was de diaconie ook wreed voor de armen. De kerken waren meestal vrij rijk, en o wee als er

Een arme betaalt zijn belasting

een arme aanspraak wilde maken op bijstand of steun van de kerk. Wanneer men klompen nodig had, werd er een D van diaconie ingebrand aan de bovenkant, zodat iedereen kon zien dat dit klompen waren, die van de diaconie afkomstig waren, dus een soort schande. En zo zijn er tal van voorbeelden te noemen.

De Tempelreiniging

De tempelreiniging was van Jesjoea een hele provocerende daad met politieke gevolgen. De tempel was de heiligste plaats in Israël, zowel voor alle Israëlieten als voor Jesjoea zelf. Door het gesjacher van veel leidlieden en kooplieden werd deze heiligste plaats sterk verontreinigd. De corrupte tempelpraktijken werden door Jesjoea met de gesel aangepakt, dus met opgeheven hand. Wat er in deze zozeer heilige plaats gebeurde, was verre van heilig te noemen. Het was verworden tot een rovershol en moordspelonk. Jawel, het was er een drukte van belang. Best gezellig, zou men op het eerste gezicht oordelen. Daar ging het Jesjoea niet om. Het ging hem om het principe hoe en waarom het daar zo'n drukte van belang was. Het draaide alles om winst en uitbuiting van de bezoekers. Jesjoea keerde de tafels der geldwisselaren om, waarmee Hij het mes in de slagader van hun handel stak. De gehele godsdienst was in het teken van de geldhandel komen te staan. De tempelbeheerders (meest Sadduceeën, dus Edomieten) waren er schatrijk van geworden. Alles draaide om de tempelbelasting, waartoe geen heidens geld in de tempel mocht komen. Israëlieten van de twaalf stammen in de verstrooiing en joden in de diaspora die naar Jeruzalem kwamen, als zij konden driemaal per jaar om daar de gezette hoogtijden van Jahweh te vieren, brachten geen dieren mee om te offeren en bezaten geen gangbare munt. Zij waren afhankelijk van wat er op het tempelplein hun werd aangeboden aan offerdieren, die zij daar veel te duur konden kopen. En de buitenlandse munt konden zij daar inwisselen tegen extra betaling tegen gangbare munt. Geld wisselen was een goed fluctuerende bezigheid, waarmee de wisselaars goede zaken deden. En de autoriteiten streken er ook het nodige van op. Het volk werd door hen uitgebuit en geplukt. Op die wijze beheerden de tempelautoriteiten het gehele maatschappelijke leven. En dáártegen nu nam Jesjoea de gesel ter hand en keerde daadwerkelijk de tafels met geld ondersteboven. Bij het volk zal Jesjoea ineens de grote volksheld zijn geweest, maar de autoriteiten hebben het vanaf dát moment op Zijn leven gemunt.

Jesjoea heeft laten zien dat het in het leven van Israël gaat om het dienen, niet om het heersen en het zich verrijken. Het gaat om de nederigheid en niet om de grootsheid des levens. Dat leerde men ook nog wel in de latere kloosters, maar daar ontbrak kennelijk de ware geest des levens, gezien ook

de kloosters tot speelholen, drinkgelagen en moordspelonken werden. Aldaar verdwenen de buitenechtelijk verwekte baby's in kalkputten (men leze het boek over de non Maria Monk).

Wanneer de samenleving het wederzijds dienen en het respect voor de ander weet op te brengen, zal er een radicale omkeer plaatsvinden. Hoe kan men het koninkrijk van Jahweh gestalte geven vanuit een overheersende, uitbuitende en arrogante levenshouding?

Israël moet een dienend volk zijn en blijven, naar het voorbeeld van Jesjoea: Leer van Mij dat Ik zachtmoedig ben, etc. Mattheus 11:29.

De diefstal-samenleving waarin wij momenteel leven dient met de gesel te worden uitgebannen. De tafels der wisselaren dienen te worden omgekeerd. De geldhandel is één van de meest corrupte bezigheden, waarin de staat de mensen voorgaat, denk o.a. aan de staatsloterij. Het staatskwaad dient aan de kaak te worden gesteld. Boeken als die van dhr. Van Ree dienen wij te verbranden, daarin wordt met stroop gesmeerd aan de mond van de fiscus. Wij dienen het Woord van de Wet van Jahweh in alle scherpte te nemen, en geen eenzijdig belichte teksten te nemen om daarmee het grote kwaad van overheden en het kwaad van de maatschappij goed te praten. De huidige diefstalsamenleving en zelfzuchtige moordende concurrentie maatschappij moet verdwijnen. Er komt iets nieuws, zoals te lezen in Jeremia 33 en andere gedeelten, waar wordt aangekondigd dat er weer rechtvaardige koningen en leidlieden zullen opstaan. De Spruit van David zal rechtvaardig heersen, en een ieder zal onder zijn eigen vijgenboom en wijnstok mogen zitten, zónder dat een ander onze oogsten verteerd of opeet. In Amos 4:1 worden de foutieve leiders “koeien” genoemd, die de armen beroven en de rechtvaardigen benauwen. Ook in Amos volgt het herstel, 9:11, dat de gevangenis van Zijn volk zal worden afgewend. Naar die tijd zien wij vol verlangen uit!

Jesaja 33:18 *Uw hart zal de verschrikking overdenken, zeggende: Waar is de schrijver? (deurwaarders) Waar is de betaalsheer? (incasseerders) Waar is hij, die de torens telt? (onroerendgoed-taxateurs, voor de OZB-belastingen)*